

Acord sobre ocupació i condicions de treball

El 9 de març s'ha signat a Madrid un acord per part del **Govern del PP i els sindicats CCOO, UGT i CSI-F**.

L'Acord....no té desperdici, els primers paràgrafs son per vendre'ns la moto del molt que ens estimen: "reconocimiento a la labor del personal al servicio de las Administraciones Públicas".

1. Aspectes retributius

1.1. Part fixa..... "ens estimen però no tant".

Preveuen "compensar-nos" la pèrdua brutal de poder adquisitiu que patim anualment. No es farà però aquesta "compensació" en base al percentatge que pugen els preus, és a dir, en base a la inflació.

L'Acord té un àmbit temporal de vigència de tres anys, del 2018 al 2020. Per tal que la "moto" sigui més fàcilment de vendre, s'inventen un augment fixe anual (el que de veritat compta) i un altre de variable vinculat als objectius de creixement del PIB que els estableix el mateix Acord. És a dir, abans de d'apujar-nos el sou al personal de l'administració hem de ser "bones persones" i pagar el deute als bancs, i continuar mantenint als polítics i sindicalistes corruptes al seu lloc. . Si d'això encara queden calés, els funcionaris tindran augment del seu salari.

Anem doncs a la part fixa. Els increments per anys són els següents:

- 2018: 1,50%
- 2019: 2,25%
- 2020: 2%

En total un 1,91% anual. Tenint en compte que la inflació acumulada entre 2008 i 2017 (període en que els empleats públics hem tingut revisió mínima de les retribucions) ha estat d'un 14% i que durant el període al que es refereix l'Acord, la inflació també pujarà, la quantia que se'ns vol vendre és, simplement, ridícula.

1.2 Part variable

Tot i que es tracta d'un "brindis al sol", considerarem a quins paràmetres es vincula la pujada anual de caràcter variable que ara ens prometen (caldrà assolir l'objectiu del PIB que s'indica per a percebre aquest increment).

2018: 0,25% si el PIB és igual o superior al 3,1%

2019: 0,25% si PIB del 2,5% (si no és reduirà en proporció el 0,25%.

2020: 1% si PIB del 2,5% (si no és reduirà en proporció)

S'autoritza (i per tant poden fer el que, arribat el moment, els hi doni la gana), per a aquest any 2020, a cada Administració, a destinar un 0,3% adicional de la massa salarial per a pagar productivitats, millorar complements o fer aportacions a fons de pensions (dona molt de sí un 0,3%). Tenint en compte que la de la Generalitat ha estat la més voraç a l'hora d'aplicar retallades i la més reticent (de fet la última) a l'hora d'implementar millores, les poques possibilitats inicials, esdevenen nul·les, quan el subjecte que les ha d'aplicar és la Generalitat.

1.2. Any 2020:

Si aquest any es compleix l'objectiu d'estabilitat pressupostària (el dèficit per entendre'ns), hi haurà una pujada adicional per al 2020 (que la pagarien el 2021) del 0,55%.

Acaba el mateix Acord dient que, de complir-se totes les meravelles que ens conten, la pujada podria fins i tot arribar a ser del 8,79%. Com deia el germà de l'expresident del EEUU, Jeb Bush, referint-se a la participació espanyola a la guerra del l'Irak, la col·laboració entre Estats Units i Espanya en aquella guerra, "podria donar beneficis que no es poden imaginar avui en dia".

2. Fons Addicionals

L'Acord preveu que cada Administració **podrà** (és a dir: "potestativament". Endevineu què farà la nostra, que ni tan sols ens paga el que ens deu) destinar a pagar productivitats, millorar complements o fer aportacions a fons de pensions un percentatge adicional de la massa salarial que serà:

2018: 0,2%
2019: 0,25%
2020: 0,3%

3. Oferta d'ocupació i estabilització

L'Acord fixa una taxa de reposició per a 2018 del 100% per a aquelles Administracions que durant l'exercici de 2017 hagin complert l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

Com Catalunya no els ha complert, no val la pena allargar-nos sobre aquestes meravelles.

Pel que fa a l'estabilització de l'ocupació pública, poca cosa s'afegeix al que ja deia l'acord signat el 29.03.17 i que ja vàrem explicar abastament en el seu moment.

4. Mesures en matèria de jornada

Contempla la possibilitat de les Administracions puguin establir jornades diferents de la general de 37,5 hores. Tanmateix aquesta possibilitat no resulta aplicable a les comunitats que incompleixin l'objectiu de dèficit. És a dir, no resulta aplicable a Catalunya.

S'estableix també la possibilitat d'atorgar un nombre d'hores anual (unes 80), amb caràcter de recuperables, per a tenir cura de persones grans, discapacitats i fills menors.

5. Incapacitat temporal

Es concedeix autonomia a les diferents Administracions per a determinar, en cas de baixa, com complementar la prestació de la Seguretat Social fins a un màxim del 100% de les retribucions.

Tenint en compte que, ja abans que es retallés, per part de l'Estat, el dret a percebre el 100% (juliol 2012) de les retribucions en cas de baixa, ja ho va intentar fer l'Administració de la Generalitat (març de 2012) fins que va descobrir que no tenia competències per fer-ho. Poca cosa podem esperar en la mesura que depèn exclusivament de la voluntat del Govern de la Generalitat (sàviament assessorat per Funció Pública).

Això sí, s'aprofita aquest apartat per establir, amb la col·laboració dels sindicats signants, curiosament en aquest cas, que no es tracta de regular un dret sinó una mesura de control, no de forma potestativa sinó obligatòria, un pla de control de l'absentisme

6. On acaba la patronal i comença la "part social"?

No deixa de resultar curiós que, després de l'ensabonament inicial, tot cantant les excel·lències del col·lectiu, s'acabin imposant mesures coercitives i de control, declarant, implícitament, que el col·lectiu d'empleats públics és massa propens a posar-se de baixa. No és menys curiós, com ja hem dit, que a aquesta declaració implícita s'hi sumin els sindicats signants, que tenen per missió teòrica defensar, entre altres, la dignitat dels empleats públics. La cosa és especialment greu quan, a la qüestió de l'absentisme no s'hi dedica tan sols l'apartat al que ara ens referim, sinó també el següent, on es diu que es crearà una Comissió de Seguiment i control de l'Absentisme.

NOS VENDEN

SIN RAZÓN AQUÍ

7. Conclusions finals

1. Declaració de com és de voluntariós i treballador el personal de les Administracions públiques i del molt que s'ha sacrificat aquests anys passats. Motiu pel qual s'adopten importants mesures, amb la participació de les organitzacions signants, CCOO, UGT i CSI-F, per a controlar-ne l'absentisme. Llavors, ara no es dedicaran solament a ser escoles de formació, segurament ara també cobraran per controlar les nostres absències per malaltia.
Impressionant!!
2. Pujada d'un 1,91% durant 3 anys per compensar el 14% de pèrdua de poder adquisitiu (sense comptar la retallada de les pagues extraordinàries)
3. Pujada vinculada a paràmetres desconeguts al moment de signar l'acord, a condicions que a Catalunya no es compleixen o d'aplicació potestativa per l'Administració de torn.
4. Autonomia de les Administracions per a establir la jornada ordinària, llevat que, com passa a Catalunya, no es compleixin els objectius d'estabilitat pressupostària
5. Possibilitat que les Administracions puguin complementar les retribucions per incapacitat. Res que fins ara no es fes i d'efectes nuls pel que fa a la Generalitat

Els signants, com sempre, ens vendran el producte com a una gran conquesta per al col·lectiu. Un petit pas per al col·lectiu... però un gran pas per a ells.

Res de tornar al moment d'abans de les retallades..

Un nou acord per rentar la cara del Govern de torn que no sabem que suposarà per a les organitzacions sindicals signants.

I la nostra opinió? una altra negociació a esquenes del personal que hipoteca el nostre pròxim futur laboral

afilia't a CATACTTS la nostra força és el teu compromís

www.cataccttsiac.cat